

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต

จาก การคำนวณต้นทุนการผลิตลูกถุง ก้ามกรรมต่อลูกถุง 1 ตัว ของผู้ผลิตทั้ง 4 ราย ตามที่แล้วดังไว้ในบทที่ 3 นั้น ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว มีต้นทุนประมาณตัวละ $0.1215 - 0.2878$ บาท และต้นทุนโดยเฉลี่ยต่อวันหนึ่งก็ประมาณตัวละ 0.1532 บาท จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว ของผู้ผลิตแต่ละรายมีความแตกต่างกันมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้ปัจจัยการผลิต การให้อาหาร การเอาใจใส่ที่ต่างกัน รวมทั้งอัตราการรอดของลูกถุงด้วย ดังนั้นในที่นี้จะเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของผู้ผลิตแต่ละราย เพื่อพิจารณาสาเหตุที่ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว แตกต่างกัน โดยจะวิเคราะห์ล้วนประกอบด้วยต้นทุนการผลิต และวิเคราะห์ต้นทุนแต่ละรายการ นอกจากรายร้อยละที่แล้วดังให้เห็นจะเป็นรายร้อยละต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1,000 ตัว ทั้งนี้เพื่อให้ได้ตัวเลขที่เข้าใจง่ายยิ่ง

การวิเคราะห์โครงสร้างของต้นทุนการผลิตลูกถุง ก้ามกรรมในครัวเรือน

ส่วนประกอบของต้นทุนในการผลิตลูกถุง ก้ามกรรม ได้แก่ ค่าวัสดุคง ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต ในที่นี้จะจำแนกล่วนประกอบดังกล่าวข้างต้นเป็นต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่

ต้นทุนผันแปร หมายถึง ต้นทุนที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณผลผลิตลูกถุง ได้แก่ ค่าไวน้ำ เศรษฐี และค่าอาหารสำเร็จรูป

ต้นทุนคงที่ หมายถึง ต้นทุนที่ไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณผลผลิตลูกถุง ได้แก่ ค่าแม่พิมพ์ร้อน ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการผลิต

การจำแนกต้นทุนการผลิตลูกถุง ก้ามกรรมเป็นต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ พร้อมทั้งอัตราหักย่อนต้นทุนคงที่ของต้นทุนต่อวันของผู้ผลิตแต่ละรายได้แล้วดังไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ต้นทุนการผลิตถูกตั้งไว้ตามภาระต่อผลผลิตอยู่ที่ 1,000 ตัว ของผู้ผลิตแต่ละรายและอัตราเบี้ยรับคงของต้นทุน

รายการ	ผู้ผลิตรายที่ 1			ผู้ผลิตรายที่ 2			ผู้ผลิตรายที่ 3			ผู้ผลิตรายที่ 4		
ปริมาณผลผลิตอย่างรวม 3 ร้าน	65,000 ตัว			38,000 ตัว			150,000 ตัว			375,000 ตัว		
ประเภทต้นทุน	ต้นทุน 3 ร้าน	ต้นทุนต่อ 1,000 ตัว	ร้อยละ									
ต้นทุนเดินแพร :												
ค่าไฟน้ำเสื่อม	9,018	-	138.74	48.20	2,106	-	55.42	34.61	16,200	-	103	-
ค่าวาหารสำเร็จชุด	648	-	9.97	3.46	792	-	20.84	13.02	600	-	4	-
รวมต้นทุนเดินแพร	9,666	-	148.71	51.66	2,898	-	76.26	47.63	16,800	-	112	-
ต้นทุนคงที่ :												
ค่าแม่พิมพ์ชุด	300	-	4.61	1.60	150	-	3.95	2.47	600	-	4	-
ค่านรรงานในครัวเรือน	3,150	-	48.46	16.84	1,800	-	47.37	29.58	5,400	-	36	-
ค่าจ้างแรงงาน	3,600	-	55.38	19.24	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าไฟฟ้า	540	-	8.31	2.89	198	-	5.21	3.25	1,050	-	7	-
ค่าน้ำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5,400	-
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	354	-	5.45	1.89	237	-	6.24	3.89	240	-	1.60	0.93
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	240	-	3.69	1.28	300	-	7.89	4.93	600	-	4	-
ค่าเสื่อมราคา	860.49	13.24	4.60	502.05	13.21	8.25	1,183.77	7.89	4.57	2,439.18	6.50	5.35
รวมต้นทุนคงที่	9,044.49	139.14	48.34	3,187.05	83.87	52.37	9,073.77	60.49	35.07	17,403.18	46.40	38.19
รวมต้นทุนการผลิต	18,710.49	287.85	100.00	6,085.05	160.13	100.00	25,873.77	172.49	100.00	45,573.18	121.52	100.00

จากตารางที่ 4.1 ต้นทุนการผลิตต่อถุง 1,000 ตัว ของผู้ผลิตแต่ละรายแบ่งเป็น
ต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ดังนี้

<u>ผู้ผลิตรายที่</u>	<u>อัตราร้อยละ</u>	
	<u>ต้นทุนผันแปร</u>	<u>ต้นทุนคงที่</u>
1	51.66	48.34
2	47.63	52.37
3	64.93	35.07
4	61.81	38.19

จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการผลิตผันแปรของผู้ผลิตทั้ง 4 ราย ยกเว้นผู้ผลิตรายที่ 2 มีอัตรา
ร้อยละมากกว่า 51.00 แล้วต่างว่าต้นทุนการผลิตล้วนใหญ่เป็นต้นทุนผันแปร การที่อัตราร้อยละ
ของล้วนประกอบของต้นทุนการผลิตมีความแตกต่างกัน ที่เพาะว่าผู้ผลิตแต่ละรายใช้ปัจจัยการ-
ผลิตที่ไม่เหมือนกัน การให้อาหารและการเอาใจใส่ลูกและห่วงการผลิตก็แตกต่างกัน ดังนั้น
ในตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนแต่ละรายการ เพื่อศึกษาและลองให้เห็นว่าปัจจัยการผลิตและ
การให้อาหารมีผลต่อต้นทุนการผลิตอย่างไรบ้าง

1. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตผันแปร

1.1 ค่าไนน้าเค็ม ลูกไนน้าเค็มที่ใช้เสียงลูกถุงก้ามกระมูกจะเป็นไปในสัด-
ล้วนเดียวกันกับประมาณผลผลิตลูกถุง แต่การใช้แม่พิมพ์ลูกถุง จะยืนอยู่กับขนาดของภาชนะที่ใช้เท่าเสียง
จากตารางที่ 4.1 เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนค่าไนน้าเค็มกับผลผลิตลูกถุง 1,000 ตัว ผู้ผลิตแต่ละราย
ใช้ลูกไนน้าเค็มเป็นจำนวนเงินที่แตกต่างกันออกใบศิษย์จำนวนเงินโดยเฉลี่ยตั้งแต่ 55.42 บาท ถึง
138.74 บาท ผู้ผลิตรายที่ 2 ใช้ลูกไนน้าเค็มเป็นอาหาร โดยมีต้นทุนต่ำกว่าผู้ผลิตอีก 3 ราย
ทั้งนี้เนื่องมาจากการผู้ผลิตรายที่ 2 มีความสามารถในการเพาะลูกไนน้าเค็มได้ในอัตราสูงหรือมี
การใช้อาหารสำเร็จรูปเสียงลูกถุงแทนการใช้ลูกไนน้าเค็ม ทำให้ประหยัดต้นทุนค่าไนน้าเค็ม ซึ่ง
เป็นอาหารที่มีราคาแพง ส่วนรับผู้ผลิตรายที่ 1 ซึ่งมีขนาดการผลิตเล็กที่สุด แต่ใช้ต้นทุนค่าไนน้าเค็ม ซึ่ง
สูงที่สุดทั้งนี้ เพราะผู้ผลิตรายที่ 1 พยายามแล้วเห็นว่า การให้ลูกไนน้าเค็มมีความลับเฉพาะมากกว่า
การให้อาหารสำเร็จรูป ศึกษาไม่ต้องค่อยระรังว่าลูกถุงจะกินอาหารหมดหรือไม่ ถึงแม้ว่าผู้ผลิต
จะให้ลูกไนน้าเค็มมากเกินไปและลูกถุงกินไม่หมดภายในหนึ่งวัน ลูกไนน้าเค็มที่เหลือก็ยังคงเป็น

อาหารของลูกถุงได้ในรันต์ไปโดยไม่ทำให้น้ำในภาชนะที่ใช้เพาะเสียเน่าเสีย

1.2 ค่าอาหารสำเร็จรูป เมื่อจากอาหารสำเร็จรูปมีต้นทุนค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนค่าไนซ์เคิม แต่ผู้ผลิตล้วนใหญ่มากจะให้ลูกไนซ์เคิมเป็นอาหารแก่ลูกถุง ทั้งนี้เพราะว่าการให้อาหารสำเร็จรูปมีขั้นตอนการเตรียมที่บีบช้อนและน้ำในภาชนะที่ใช้เพาะเสียอาจจะเน่าเสียถ้ามีอาหารเหลืออยู่ ดังนั้นผู้ผลิตล้วนใหญ่สิ่งให้อาหารสำเร็จรูปเทียงล้วนน้อย ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 4.1 ผู้ผลิตรายที่ 1 - 3 และ 4 ให้อาหารสำเร็จรูปประมาณร้อยละ 3 ของต้นทุนการผลิตรวม แต่ผู้ผลิตรายที่ 2 จะให้อาหารสำเร็จรูปค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับประมาณผลผลิตหรือประมาณร้อยละ 13 ของต้นทุนการผลิตรวม ต้นทุนโดยเฉลี่ยของค่าอาหารสำเร็จรูปต่อลูกถุง 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เท่ากับ 9.97 บาท 20.84 บาท 4.00 บาท และ 3.12 บาท ตามลำดับ การที่ผู้ผลิตรายที่ 2 มีต้นทุนค่าอาหารสำเร็จรูปสูงกว่าผู้ผลิตรายอื่น ๆ ก็ เพราะว่าผู้ผลิตรายที่ 2 ให้ลูกไนซ์เคิมจำนวนน้อยแต่ให้อาหารสำเร็จรูปจำนวนมากแล้วคงให้เห็นว่าผู้ผลิตรายที่ 2 มีความสามารถในการให้อาหารสำเร็จรูปสูงมีราคาถูกแทนการใช้ลูกไนซ์เคิมเป็นอาหารที่มีราคาแพง ด้วยเหตุนี้อัตรา.r้อยละของต้นทุนผืนแปรของผู้ผลิตรายที่ 2 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 47.63 ของต้นทุนการผลิต สูงกว่าอัตรา.r้อยละของผู้ผลิตรายที่ 1 - 3 และ 4 ซึ่งมีต้นทุนผืนแปรในอัตรา.r้อยละ 51.66 64.93 และ 75.12 ของต้นทุนการผลิต ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตคงที่

2.1 ค่าแม่พันธุ์ถุง โดยที่ว่าไปผู้ผลิตจะใช้แม่พันธุ์ถุงตามขนาดของภาชนะที่ใช้เพาะเสียง แม่พันธุ์ถุงที่มีไข่เต้มห้องหนัก 100 กรัม จะใช้เพาะเสียงในภาชนะขนาด 1 ลูกบาทคั่กเมตร แต่สำหรับการใช้แม่พันธุ์ถุงของผู้ผลิตแต่ละรายตามตัวอย่างอาจจะไม่ได้ใช้แม่พันธุ์ถุงตามน้ำหนักคงกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเหตุอื่น เช่น แม่พันธุ์ถุงมีไข่จำนวนน้อยทำให้น้ำหนักไม่ถึง 100 กรัม หรือต้องซื้อแม่พันธุ์ถุงจากห้องถังอื่น ทำให้แม่พันธุ์ถุงบอบช้ำ ผู้ผลิตจึงต้องใช้แม่พันธุ์ถุงที่มีน้ำหนักมากกว่า 100 กรัม ต่อภาชนะที่ใช้เพาะเสียง 1 ลูกบาทคั่กเมตร จากตารางที่ 4.1 ต้นทุนค่าแม่พันธุ์ถุงต่อถุง 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 ประมาณ 4.61 บาท 3.95 บาท 4.00 บาท และ 6.40 บาท ตามลำดับ การที่ต้นทุนค่าแม่พันธุ์ถุงของผู้ผลิตรายที่ 4 สูงถึง 6.40 บาท ต่อถุง 1,000 ตัว เมื่อมาจากผู้ผลิตรายที่ 4 ต้องซื้อแม่พันธุ์ถุงจากนอเพาะเสียงของผู้อื่นในสังหวัดใกล้เคียง ทำให้ไม่มีโอกาสคัดเสือกแม่พันธุ์ถุง และใช้ของแม่พันธุ์ถุงมีจำนวนน้อยลง เพราะการสำเรียง สูงต้องใช้แม่พันธุ์ถุงที่มีน้ำหนักและประมาณ

มากกว่าผู้ผลิตรายอื่น สำหรับผู้ผลิตรายที่ 1 - 3 ได้แม่หันธ์ถูกจราโดยไม่ต้องสำเนียงแม่หันธ์ถูก ซึ่งมีต้นทุนค่าแม่หันธ์ถูกต่ำกว่าศิบประມบาท 4.00 บาท ต่อถูก 1,000 ตัว

2.2 ค่าแรงงาน โดยที่ว่าไปการผลิตลูกถุงก้ามกรรมในครัวเรือนใช้แรงงานภายในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่โดยมีการจ้างแรงงานน้อยมาก การคำนวณต้นทุนการผลิตลูกถุง - ก้ามกรรมได้มีการประเมินค่าแรงงานในครัวเรือนยืนมาตรฐานตามหลักเกณฑ์กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการผลิต ค่าแรงงานก็เช่นเดียวกับต้นทุนประเภทอื่น ๆ ค่าผู้ผลิตแต่ละรายใช้ไม่เท่ากัน จากตารางที่ 4.1 จะเห็นว่าผู้ผลิตรายที่ 1 เพียงรายเดียวที่มีค่าจ้างแรงงาน ทำให้ค่าแรงงานโดยเฉลี่ยต่อถูก 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 เท่ากับ 103.84 บาท ในขณะที่ผู้ผลิตรายที่ 2 - 4 มีค่าแรงงานโดยเฉลี่ยต่อถูก 1,000 ตัว เท่ากับ 47.37 บาท 36.00 บาท และ 9.60 บาท ตามลำดับ การที่ผู้ผลิตรายที่ 1 มีต้นทุนค่าแรงงานโดยเฉลี่ยต่อถูก 1,000 ตัว สูงกว่าลูกเพื่องจากผู้ผลิตใช้แรงงานในครอบครัว 1 คน ทำงานวันละ 7 ชั่วโมง และมีการจ้างแรงงานมาล่มหมึก 1 คน ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง (ดูตารางที่ 3.9) ทำให้จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันสูงยืนเป็น 450 ชั่วโมง ในขณะที่ผู้ผลิตรายที่ 2 3 และ 4 ชั่วโมงต่อวันของการผลิตใหญ่กว่าแต่ใช้แรงงานในครัวเรือน 1 - 2 คน ทำงานวันละ 4 - 6 ชั่วโมง โดยไม่มีการจ้างแรงงานภายนอก (ดูตารางที่ 3.9) ซึ่งมีจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันรวมเพียง 120 ชั่วโมง 360 ชั่วโมง และ 240 ชั่วโมง ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าต้นทุนค่าแรงงานมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อชั่วโมงการทำงานของแรงงานที่ใช้ในการผลิต

2.3 ค่าไฟฟ้า ในการผลิตลูกถุงก้ามกรรมต้องใช้ไฟฟ้าสำหรับเครื่องปั๊มอากาศ เครื่องสูบน้ำ และอุปกรณ์อื่น ๆ จากตารางที่ 4.1 ค่าไฟฟ้าโดยเฉลี่ยต่อถูก 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เท่ากับ 8.31 บาท 5.21 บาท 7.00 บาท และ 6.40 บาท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้ผลิตแต่ละรายมีต้นทุนค่าไฟฟ้าไม่แตกต่างกันมากนัก จากการวิเคราะห์ต้นทุนค่าไฟฟ้าคิดของผู้ผลิตแต่ละรายในหน้า 65 จะเห็นว่า ผู้ผลิตรายที่ 1 ใช้ลูกไวน้ำเค็มเป็นอาหารเสียงลูกถุงมากกว่าการใช้อาหารสำเร็จรูปที่สัดเตรียมยืน ตั้นนั้นการใช้เครื่องปั๊มอากาศเพื่อทำการเผาพักลูกไวน้ำเค็มจำนวนมากทำให้ต้นทุนหน่วยไฟฟ้าที่ใช้มากยืนด้วย ในการตรวจสอบข้อมูล ผู้ผลิตรายที่ 2 ใช้อาหารสำเร็จรูปที่สัดเตรียมยืนเอง เป็นจำนวนมากทำให้ต้นทุนหน่วยไฟฟ้าที่ใช้กับเครื่องปั๊มอากาศลดลงอย่างมาก นอกจากนี้ผู้ผลิตรายที่ 2 ได้ใช้ไฟฟ้าจากล้านชั่วโมง ซึ่งหัวดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นส่วนรายจากการ อาจมีผลทำให้ต้นทุนค่าไฟฟ้าของผู้ผลิตรายที่ 2 สูงกว่าผู้ผลิตรายอื่นด้วย

สำหรับจำนวนหน่วยไฟฟ้าที่ใช้กับเครื่องสูบน้ำยังมีอยู่กับคุณภาพ ขนาด
หรือกำลังม้าของเครื่องสูบน้ำและจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการเติบเครื่องสูบน้ำ ทั้งนี้โดยทั่วไป
จำนวนชั่วโมงในการเติบเครื่องสูบน้ำจะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณของภาระที่ใช้เพาะเสียง
สำหรับผู้ผลิตรายที่ 2 ใช้เครื่องสูบน้ำขั้นต่ำที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง จึงทำให้มีต้นทุนค่าไฟฟ้าต่ำแต่จะ
มีต้นทุนค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูง

2.4 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ในกรณีผลิตลูกถุงก้ามภาระจะเป็นต้องใช้น้ำมันเชื้อ-
เพลิงกับเครื่องสูบน้ำโดยเฉพาะการสูบน้ำในที่สูงไม่สามารถจะใช้กระแลไฟฟ้าได้ จากตารางที่
4.1 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงโดยเฉลี่ยต่อลูกถุง 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เท่ากับ 5.45
บาท 6.24 บาท 1.60 บาท และ 1.50 บาท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้ผลิตรายที่ 2
มีต้นทุนค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องสูบน้ำที่ใช้เป็นชนิดใช้น้ำมันเชื้อเพลิง
สำหรับผู้ผลิตรายที่ 1 แม้ว่าจะมีเครื่องสูบน้ำเพียงเครื่องเดียว แต่เนื่องจากผู้ผลิตรายที่ 1 มี
ภาระที่ใช้ฟากน้ำจำนวนมาก จึงต้องใช้เครื่องสูบน้ำบ่อยครั้งทำให้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงยืนด้วย

2.5 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด จากตารางที่ 4.1 จะเห็นว่าผู้ผลิตแต่ละรายมี
ต้นทุนประเภทค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดไม่มากนัก ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโดยเฉลี่ยต่อลูกถุง 1,000 ตัว
ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เท่ากับ 3.69 บาท 7.89 บาท 4.00 บาท และ 1.60 บาท
ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของผู้ผลิตรายที่ 3 และรายที่ 4 จะเห็นว่ามี
จำนวนเท่ากันหรือ 600.00 บาท แต่การที่ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดต่อลูกถุง 1,000 ตัว ไม่เท่ากัน
เพราะปริมาณผลผลิตลูกถุงของผู้ผลิตรายที่ 4 มีจำนวนสูงกว่า จากข้อมูลในตารางที่ 4.1 อาจ
จะกล่าวได้ว่า ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับขนาดของภาระ
ที่ใช้เพาะเสียงหรือปริมาณลูกถุงแต่อย่างใด

2.6 ค่าเสื่อมราคา ในกรณีผลิตลูกถุงก้ามภาระ ผู้ผลิตมีรายจ่ายลงทุนใน
สินทรัพย์ทั่วไปที่มีอายุการใช้งานเกิน 1 ปี ซึ่งมีการคำนวณค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์และคิดเป็น
ต้นทุนในการผลิตลูกถุงก้ามภาระด้วย จากตารางที่ 4.1 ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์โดยเฉลี่ยต่อ
ลูกถุง 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เท่ากับ 13.24 บาท 13.21 บาท 7.89
บาท และ 6.50 บาท ตามลำดับ ค่าเสื่อมราคาโดยเฉลี่ยต่อลูกถุง 1,000 ตัว นี้จะมีจำนวน
มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับค่าเบ็ดเตล็ด 3 ประการคือ

1. ปริมาณผลผลิตลูกคุ้งก้ามกราม
2. องค์ประกอบของรายจ่ายลงทุน และ
3. อายุการใช้งานของสินทรัพย์

จากตารางที่ 3.10 แสดงให้เห็นรายจ่ายลงทุนและค่าเสื่อมราคาต่อวันของผู้ผลิตแต่ละรายดังนี้

	<u>รายจ่ายลงทุน</u> (บาท)	<u>ค่าเสื่อมราคาต่อวัน</u> (บาท)
ผู้ผลิตรายที่ 1	16,721.-	286.83
ผู้ผลิตรายที่ 2	7,475.-	167.35
ผู้ผลิตรายที่ 3	21,455.-	394.59
ผู้ผลิตรายที่ 4	79,100.-	813.06

จากข้อมูลข้างต้นเมื่อเปรียบเทียบรายจ่ายลงทุนของผู้ผลิตรายที่ 1 3 และ 4 กับรายจ่ายลงทุนของผู้ผลิตรายที่ 2 จะมีอัตราส่วนเท่ากับ $2.24:1$ $2.87:1$ $10.58:1$ ตามลำดับ แต่เมื่อคำนวณค่าเสื่อมราคาของผู้ผลิตรายที่ 1 3 และ 4 เทียบกับค่าเสื่อมราคาของผู้ผลิตรายที่ 2 ในสัดส่วนเดียวกันจะมีอัตราส่วน $1.71:1$ $2.35:1$ $4.85:1$ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าอัตราส่วนของค่าเสื่อมราคาไม่ได้เป็นอัตราส่วนเดียวกันกับอัตราส่วนของรายจ่ายลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากว่ารายจ่ายลงทุนของผู้ผลิตแต่ละรายตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.10 ภาระลงทุนในสินทรัพย์ที่ต่างกัน และอายุการใช้งานของสินทรัพย์เหล่านั้นก็ไม่เท่ากัน ส่วนรับประทานที่เกี่ยวกับปริมาณผลผลิตลูกคุ้ง ถ้าพิจารณาอัตราส่วนของปริมาณผลผลิตลูกคุ้งของผู้ผลิตรายที่ 1 3 และ 4 เทียบกับปริมาณผลผลิตลูกคุ้งของผู้ผลิตรายที่ 2 จะมีอัตราส่วน $1.71:1$ $3.94:1$ $9.8:1$ ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราส่วนของปริมาณผลผลิตใกล้เคียงกับอัตราส่วนของรายจ่ายลงทุน แสดงให้เห็นว่าการที่ค่าเสื่อมราคาต่ออัตราส่วน 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 1 เท่ากับ 13.24 บาท และของผู้ผลิตรายที่ 2 เท่ากับ 13.21 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าเสื่อมราคาต่ออัตราส่วน 1,000 ตัว ของผู้ผลิตรายที่ 3 และรายที่ 4 เนื่องมาจากการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานที่ต่างกัน ตั้งนั้นผู้ผลิตที่ต้องการลดต้นทุนการผลิตก็ควรจะได้พิจารณา เรื่องนี้ด้วย

ตารางที่ 4.2 ปริมาณผลผลิตออกุ้งก้ามกระดิ่งตัวหนักเฉลี่ยต่ำรูด 100 กก./ม.

ลำดับ	ผู้ผลิตรายที่ 1			ผู้ผลิตรายที่ 2			ผู้ผลิตรายที่ 3			ผู้ผลิตรายที่ 4			
	แม่หินรูด	ผลผลิต		แม่หินรูด	ผลผลิต		แม่หินรูด	ผลผลิต		แม่หินรูด	ผลผลิต		
		(กกร.)	ตัว/วัต	ตัว/100กกร.	(กกร.)	ตัว/วัต	ตัว/100กกร.	(กกร.)	ตัว/วัต	ตัว/100กกร.	(กกร.)	ตัว/วัต	ตัว/100กกร.
1	500	15,000	3,000	250	10,000	4,000	1,000	30,000	3,000	4,000	95,000	2,375	
2	500	20,000	4,000	250	13,000	5,200	1,000	70,000	7,000	4,000	120,000	3,000	
3	500	30,000	6,000	250	15,000	6,000	1,000	50,000	5,000	4,000	160,000	4,000	
รวม	1,500	65,000	4,333	750	38,000	5,067	3,000	150,000	5,000	12,000	375,000	3,125	

การวิเคราะห์ปริมาณผลผลิตต่อหน้าหนักแม่พันธุ์ถุง

เนื่องจากผู้ผลิตแต่ละรายใช้แม่พันธุ์ถุงที่มีน้ำหนักต่างกันและให้ปริมาณผลผลิตที่ต่างกัน ดังนั้นในที่นี้จะเป็นการเบรียบเคียงว่าแม่พันธุ์ถุงที่ผู้ผลิตแต่ละรายใช้นั้นให้ปริมาณผลผลิตมากน้อย เพียงใดเมื่อเทียบกับน้ำหนักแม่พันธุ์ถุง 100 กรัม ทั้งนี้ล้มมติว่าไม่มีปัจจัยใดที่จะมากระทบปริมาณผลผลิตถูกถุงก้ามกระสอบ

จากตารางที่ 4.2 ได้แสดงปริมาณผลผลิตโดยเฉลี่ยต่อหน้าหนักแม่พันธุ์ถุง 100 กรัม ของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เท่ากับ 4,333 ตัว 5,067 ตัว 5,000 ตัว และ 3,125 ตัว ตามลำดับ จะสังเกตเห็นว่าผู้ผลิตรายที่ 2 ได้ปริมาณผลผลิตโดยเฉลี่ยต่อแม่พันธุ์ถุงหนัก 100 กรัม สูงที่สุด ที่เป็นเยี่นรืออาจเป็นมาจากแม่พันธุ์ถุงที่นำมาใช้ในการเพาะ เสียงของผู้ผลิตรายที่ 2 มีข้อสังเกตว่าแม่พันธุ์ถุงที่ 2 ไม่มีการบอบช้ำ หรืออาจเป็นเพราะผู้ผลิตรายที่ 2 มีความลามาระถือว่ามีโอกาสได้ศักดิ์เสาะแม่พันธุ์ถุงมากกว่าผู้ผลิตรายอื่น ๆ ก็เป็นได้ ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้อความนี้ แต่ในที่นี้จะไม่ได้กล่าวถึงเรื่องน้ำหนักน้อย แต่ให้ปริมาณผลผลิตถูกถุงสูง

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตต่อถุง 1 ตัว

จากตารางที่ 3.12 ได้แสดงการคำนวณต้นทุนการผลิตต่อถุง 1 ตัว ของผู้ผลิตทั้ง 4 ราย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ถ้าต้นทุนการผลิตต่อ 1 จวดการผลิต เป็นต้นทุนที่เท่ากันถูกจัดแล้ว ปัจจัยที่มีผลทำให้ต้นทุนการผลิตถูกถุงก้ามกระสอบต่อถุง 1 ตัว เพิ่มขึ้นหรือลดลงก็คือ ปริมาณถูกถุงที่ผลิตได้ในแต่ละงวด อย่างไรก็ตาม ถ้าต้นทุนการผลิตต่อ 1 จวดการผลิตมีการเปลี่ยนแปลง ก็จะมีผลต่อต้นทุนการผลิตถูกถุง 1 ตัวเข่นเดียวเท่านั้น ดังนั้นในตอนต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางที่จะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อถุง 1 ตัวลดลง

เนื่องจากต้นทุนการผลิตถูกถุงก้ามกระสอบต่อ 1 จวดการผลิต ไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณถูกถุงที่จะผลิตได้ และผู้ผลิตก็ไม่สามารถทราบล่วงหน้าว่าจะได้ปริมาณถูกถุง เป็นจำนวนไหนน่อนเท่าใด ดังนั้นการจะลดต้นทุนการผลิตต่อถุง 1 ตัว จึงมีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณาหลายอย่าง ท่าให้โอกาสที่จะลดต้นทุนการผลิตต่อถุง 1 ตัวมีน้อยลง โดยที่นำไปใช้ในการลดต้นทุน การผลิตต่อหน่วยจะทำได้โดยการเพิ่มปริมาณผลผลิต หรือโดยการลดต้นทุนการผลิต หรือทั้งสองอย่าง แต่สำหรับการผลิตถูกถุงก้ามกระสอบเป็นการผลิตที่แตกต่างกับการผลิตสินค้าที่นำไปเพาะภาระ เพิ่มปริมาณผลผลิตต่อวันเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตไม่อาจควบคุมได้ทั้งหมด แม้ว่าจะได้ใช้ความพยายามในการ

ควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตแล้วก็ตาม เช่น การดูแลเอาใจใส่ภายนอก ที่ใช้เพาะ เสียฯ ให้มีความลักษณะ โดยมีการเปลี่ยนน้ำ ทำการเพิ่มปริมาณออกซิเจนในน้ำ และให้อาหารอย่างเพียงพอ เป็นต้น ตั้งนั้นปริมาณผลผลิตคงที่น้อยกว่าตัวการลดลงของลูกถุง แม้ว่าผู้ผลิตจะใช้เม็ดฟักลูบสูงที่มีน้ำหนักเท่ากันทุกงวดก็ตาม นอกจากน้ำถ้าผู้ผลิตพยายามลดต้นทุนการผลิต ในแต่ละงวดให้มีจำนวนเงินที่เท่ากันเป็นเวลา 3 งวด ก็ไม่ได้ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว ของห้อง 3 งวดเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณลูกถุงที่ผลิตได้ต่องวดมีจำนวนต่างกัน ตั้งนั้นการผู้ผลิตลูกถุงก้ามกรรมจะพยายามลดต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว ซึ่งจะเป็นต้องพิจารณาปัจจัยหลายอย่างประกอบกันเพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าควรจะเสือกหรือไม่ในลักษณะการผลิต ๆ โอกาสที่ผู้ผลิตลูกถุงก้ามกรรมจะสามารถลดต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว ได้มีดังนี้

1. ลดต้นทุนการผลิตรวมต่อ 1 งวด ถ้าผู้ผลิตเห็นว่าต้นทุนการผลิตต่อ 1 งวดการผลิตในปัจจุบันสูงเกินไปและสามารถลดลงได้ โดยที่ยังรักษาระดับการผลิตเดิม การลดต้นทุนการผลิตตั้งกล่าวจะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัวลดลง ถ้าปริมาณลูกถุงที่ผลิตได้เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณลูกถุงก่อนที่จะทำการลดต้นทุนการผลิต

1.1 เพิ่มขึ้น

1.2 ไม่เปลี่ยนแปลง และ

1.3 ลดลงในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการลดลงของต้นทุนการผลิต

เพื่อจะลดลงให้เห็นว่าต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว จะลดลงอย่างไร ในกรณีที่ 1.3 ซึ่งได้แสดงการคำนวณไว้ในตารางที่ 4.3 โดยใช้ข้อมูลต้นทุนการผลิตของผู้ผลิตรายที่ 1 และผู้ผลิตรายที่ 2 ที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.1 เป็นตัวอย่างและสมมติว่าผู้ผลิตสามารถลดต้นทุนการผลิตรวมลงได้ร้อยละ 10 จากต้นทุนการผลิตเดิม และอัตราการลดลงของปริมาณลูกถุง เท่ากับร้อยละ 9, 10 และ 11 แต่เมื่อจากข้อมูลต้นทุนในตารางที่ 4.1 เป็นต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1,000 ตัว ตั้งนั้นการคำนวณในตารางที่ 4.3 จึงเป็นต้นทุนของลูกถุง 1,000 ตัว เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.3 การคำนวณต้นทุนการผลิตต่ออุดจัง 1,000 ชิ้น ในกรณีต้นทุนการผลิตขั้นตอน

รายการ	หน่วย	มูลค่ารายที่ 1			มูลค่ารายที่ 2			
ต้นทุนการผลิตรวม 3 ชิ้น (จากตารางที่ 4.1)	บาท		18,710.49			6,085.05		
หัก ต้นทุนการผลิตขั้นตอน 10%			1,871.05			608.50		
ต้นทุนการผลิตคงเหลือ (1)			16,839.44			5,476.55		
อัตราการผลิตของปริมาณอุดจัง				อัตราการผลิตของปริมาณอุดจัง				
		9	10	11	9	10	11	
ปริมาณอุดจังรวม 3 ชิ้น (จากตารางที่ 4.1)		65,000	65,000	65,000	38,000	38,000	38,000	
หัก ปริมาณอุดจังที่ลูกค้า		5,850	6,500	7,150	3,420	3,800	4,180	
ปริมาณอุดจังคงเหลือ (2)		59,150	58,500	57,850	34,580	34,200	33,820	
ต้นทุนการผลิตต่ออุดจัง 1,000 ชิ้น (3) = [(1) ÷ (2)] × 1,000		284.69	287.85	291.09	158.37	160.13	161.93	
ต้นทุนการผลิตต่ออุดจัง 1,000 ชิ้น (จากตารางที่ 4.1)		287.85	287.85	287.85	160.13	160.13	160.13	
ต้นทุนการผลิตต่ออุดจัง 1,000 ชิ้น ลดลง (-) เกินเสีย (0) หรือเพิ่มขึ้น (+)		- 3.16	- 0 -	+ 3.24	- 1.76	- 0 -	+ 1.80	

2. เพิ่มต้นทุนการผลิตรวมต่อ 1 งาน โดยทั่วไปการเพิ่มต้นทุนการผลิต ณ ระดับการผลิตเดิมมากจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงขึ้น แต่สำหรับการผลิตลูกถุงก้ามกราม อาจจะไม่เป็นเช่นนั้น เพราะค่าผลิตลูกถุงก้ามกรามอาจพิจารณาเพิ่มประมาณอาหารหรือใช้เทคนิคใหม่ ๆ เช่น การใช้ระบบนาฬุนเรียน เป็นต้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นโดยที่ไม่ปัจจัยการผลิตอื่น ๆ เท่าเดิม ผลกระทบจากการดำเนินการล้ำกว่าอาจทำให้ปริมาณผลผลิตลูกถุงสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัว จึงจะลดลงถ้าปริมาณลูกถุงที่ผลิตได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มของต้นทุนการผลิตโดยเบรียบเทียบกับปริมาณลูกถุงก่อนที่จะทำการเพิ่มต้นทุน ล้มเหลวว่า ต้นทุนการผลิตรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และปริมาณลูกถุงที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 9 10 และ 11 การคำนวณต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1,000 ตัว ในกรณีที่มีการเพิ่มต้นทุนการผลิตได้และคงไว้ในตารางที่ 4.4

นอกจากนี้การเพิ่มต้นทุนการผลิตรวมของ การผลิตลูกถุงก้ามกรามอาจเนื่องมาจากการเพิ่มปริมาณการผลิตก็ได้ ในกรณีที่ผู้ผลิตยังมีปัจจัยการผลิตที่ว่างเปล่า เช่น ภูมิประเทศที่ไม่ได้ใช้เพาะปลูกซึ่งจำนวนหนึ่ง เป็นต้น ผู้ผลิตก็อาจจะทำการผลิตมากขึ้นทำให้ต้องใช้แม่พันธุ์ถุงในจำนวนที่มากขึ้น ปริมาณอาหารที่ต้องให้ และปริมาณของน้ำที่ต้องใช้ก็จะสูงขึ้นด้วย ในขณะเดียวกันปริมาณลูกถุงที่ผลิตก็อาจจะสูงขึ้นด้วย การพิจารณาเพิ่มปริมาณการผลิตตั้งกล่าวก็อาจจะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถุง 1 ตัวลดลงได้ เช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้น

ศูนย์วิทยบริการ วุฒิการณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.4 การคำนวณต้นทุนการผลิตต่ออูกุ้ง 1,000 ตัว ในกรณีต้นทุนการผลิตรวมเพิ่มขึ้น

รายการ	หน่วย	ผู้ผลิตรายที่ 1			ผู้ผลิตรายที่ 2		
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ต้นทุนการผลิตรวม 3 ชุด (จากตารางที่ 4.1)	บาท	18,710.49			6,085.05		
<u>บวก ต้นทุนการผลิตรวมเพิ่มขึ้น 10%</u>	บาท	1,871.05			608.50		
รวมต้นทุนการผลิต (1)	บาท	20,581.54			6,693.55		
		อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณอูกุ้ง			อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณอูกุ้ง		
ปริมาณอูกุ้งรวม 3 ชุด (จากตารางที่ 4.1)	ตัว	9	10	11	9	10	11
<u>บวก ปริมาณอูกุ้งเพิ่มขึ้น</u>	ตัว	65,000	65,000	65,000	38,000	38,000	38,000
รวมปริมาณอูกุ้ง (2)	ตัว	5,850	6,500	7,150	3,420	3,800	4,180
ต้นทุนการผลิตต่ออูกุ้ง 1,000 ตัว (3) $=[(1) + (2)] \times 1,000$	บาท	70,850	71,500	72,150	41,420	41,800	42,180
ต้นทุนการผลิตต่ออูกุ้ง 1,000 ตัว (จากตารางที่ 4.1)	บาท	290.49	287.85	285.26	161.60	160.13	158.69
ต้นทุนการผลิตต่ออูกุ้ง 1,000 ตัว ลดลง (-) เก่าเพิ่ม (+) หรือเพิ่มขึ้น (+)	บาท	287.85	287.85	287.85	160.13	160.13	160.13
		+ 2.64	-0-	-2.59	+1.47	-0-	-1.44

3. ลดต้นทุนการผลิตผั่นแปร การผลิตลูกถังก้ามกรามในครัวเรือนมีต้นทุนการผลิตผั่นแปร 2 ประเภท คือ ค่าไนน้ำเต็มและค่าอาหารสำเร็จรูป การลดต้นทุนการผลิตผั่นแปรให้น้อยลงโดยใช้เทคนิคการเพาะฟักลูกไนน้ำเต็มให้ลูกไนน้ำเต็มในปริมาณที่สูงขึ้น (ดูภาคผนวก ก) หรือเพิ่มสัดส่วนของการให้อาหารสำเร็จรูปมากยิ่งกว่าการให้ลูกไนน้ำเต็มเป็นอาหาร ที่จะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตรวมลดลงและต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1 ตัว คงจะลดลงถ้าปริมาณลูกถังที่ผลิตได้มีเบรียบเคียงกับปริมาณลูกถังก่อนที่จะทำการลดต้นทุนการผลิตผั่นแปร

3.1 เพิ่มขึ้น

3.2 ไม่เปลี่ยนแปลง

3.3 ลดลงในอัตราที่น้อยกว่าอัตราการลดลงของปริมาณลูกถังที่ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1 ตัวไม่เปลี่ยนแปลง

การคำนวณอัตราการลดลงของปริมาณลูกถังที่จะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1 ตัวไม่เปลี่ยนแปลง ในกรณีที่ต้นทุนการผลิตผั่นแปรลดลงร้อยละ 10 และต้นทุนการผลิตคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงได้แล้วคงไว้ในตารางที่ 4.5 ส่วนรับการคำนวณต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1,000 ตัว ได้แล้วคงไว้ในตารางที่ 4.6 โดยแล้วคงให้เห็นว่าถ้าอัตราการลดลงของปริมาณลูกถังน้อยกว่าหรือมากกว่าอัตราที่คำนวณได้ในตารางที่ 4.5 จะมีผลต่อต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1,000 ตัวอย่างไรบ้าง

**ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.5 การคำนวณอัตราการลดลงของปริมาณสุกี้ของผู้ผลิตแต่ละรายที่จะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อสุกี้ 1 ตัวไม่เปลี่ยนแปลง

รายการ	หน่วย	ผู้ผลิตรายที่ 1	ผู้ผลิตรายที่ 2	ผู้ผลิตรายที่ 3	ผู้ผลิตรายที่ 4
ต้นทุนการผลิตผืนแพรรวม 3 ชุด (จากตารางที่ 4.1)	บาท	9,666.00	2,898.00	16,800.00	28,170.00
<u>หัก</u> ต้นทุนการผลิตผืนแพรลดลงร้อยละ 10	บาท	966.60	289.80	1,680.00	2,817.00
ต้นทุนการผลิตผืนแพรคงเหลือ	บาท	8,699.40	2,608.20	15,120.00	25,353.00
<u>บวก</u> ต้นทุนการผลิตคงที่รวม 3 ชุด (จากตารางที่ 4.1)	บาท	9,044.49	3,187.05	9,073.77	17,403.18
ต้นทุนการผลิตรวม	(1)	17,743.89	5,795.25	24,193.77	42,756.18
ต้นทุนการผลิตต่อสุกี้ 1,000 ตัว (จากตารางที่ 4.1)					
(2)	บาท	287.85	160.13	172.49	121.52
ปริมาณผลผลิตสุกี้ 1,000 ตัว	(3)	ตัว	61,643	36,191	140,262
ปริมาณผลผลิตสุกี้ ก่อนลดต้นทุนการผลิตผืนแพร	(4)	ตัว	65,000	38,000	150,000
ปริมาณผลผลิตสุกี้ลดลง (3)-(4) = (5)		ตัว	-3,357	-1,809	-9,738
อัตราการลดลงของปริมาณสุกี้ $(5) \div (4) \times 100$	ร้อยละ	5.1646	4.7605	6.4920	6.1747

ตารางที่ 4.6 การคำนวณต้นทุนการผลิตต่ออุจจัง 1,000 ตัวในกรณีตั้งทุนการผลิตผันแปรลดลง

รายการ	หน่วย	ผู้ผลิตรายที่ 1			ผู้ผลิตรายที่ 2			ผู้ผลิตรายที่ 3			ผู้ผลิตรายที่ 4			
		ข้อมูล	5.00	5.1646	6.00	4.00	4.7605	5.00	6.00	6.4920	7.00	6.00	6.1747	7.00
ต้นทุนการผลิตของบริษัทอุจจัง	บาท													
บริษัทผลผลิตอุจจังรวม 3 ชุด														
(มาจากตารางที่ 4.1)	ตัว	65,000	65,000	65,000	38,000	38,000	38,000	150,000	150,000	150,000	375,000	375,000	375,000	
หัก บริษัทผลผลิตอุจจังที่ผลิต	ตัว	3,250	3,357	3,900	1,520	1,809	1,900	9,000	9,738	10,500	22,500	23,155	26,250	
บริษัทผลผลิตอุจจังคงเหลือ (1)	ตัว	61,750	61,643	61,100	36,480	36,191	36,100	141,000	140,262	139,500	352,500	351,845	348,750	
ต้นทุนการผลิตต่ออุจจัง 1,000 ตัว														
ต้นทุนการผลิตรวม (ตารางที่ 4.5) $\times 1000$ บาท	บาท	287.35	287.85	290.41	158.86	160.13	160.53	171.59	172.49	173.43	121.29	121.52	122.60	
(1)														
ต้นทุนการผลิตต่ออุจจัง 1,000 ตัว														
(มาจากตารางที่ 4.1)	บาท	287.85	287.85	287.85	160.13	160.13	160.13	172.49	172.49	172.49	121.52	121.52	121.52	
ต้นทุนการผลิตต่ออุจจัง 1,000 ตัว														
ลดลง (-) เก้าเดือน (0) หลัง														
เพิ่มขึ้น (+)	บาท	-0.50	-0-	+2.56	-1.27	-0-	+0.40	-0.90	-0-	+0.94	-0.23	-0-	+1.08	

จากการคำนวณในตารางที่ 4.5 หัวขอการลดลงของปริมาณลูกถังของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 ต้องน้อยกว่าร้อยละ 5.1646 4.7605 6.4920 และ 6.1747 ของปริมาณการผลิตก่อนลดต้นทุนการผลิตผันแปร ตามลำดับ ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1 ตัวลดลง จะเห็นได้ว่าผู้ผลิตรายที่ 3 มีหัวขอการลดลงของปริมาณลูกถังสูงกว่าของผู้ผลิตรายอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ผลิตรายที่ 3 มีต้นทุนผันแปรในหัวขอร้อยละ 64.93 ของต้นทุนการผลิตรวม ในขณะที่ผู้ผลิตรายที่ 1 2 และ 4 มีต้นทุนผันแปรเพียงร้อยละ 51.66 47.63 และ 61.81 ของต้นทุนการผลิตรวม ตามลำดับ ดังนั้นมีต้นทุนการผลิตผันแปรลดลง ในหัวขอเท่ากันจะทำให้ต้นทุนการผลิตผันแปรส่วนที่ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนการผลิตรวม ก่อนลดต้นทุนผันแปรของผู้ผลิตรายที่ 3 ลดลงในสัดส่วนที่มากกว่าผู้ผลิตรายอื่น ๆ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การคำนวณหัวขอร้อยละของต้นทุนการผลิตผันแปรส่วนที่ลดลง เปรียบเทียบกับต้นทุนการผลิตรวมก่อนลดต้นทุนผันแปร

	ผู้ผลิตรายที่			
	1	2	3	4
ต้นทุนการผลิตรวมก่อนลดต้นทุนผันแปร (ตารางที่ 4.1)	18,710.49	6,085.05	25,873.77	45,573.18
ต้นทุนผันแปรส่วนที่ลดลง (ตารางที่ 4.5)	966.60	289.80	1,680.00	2,817.00
หัวขอต้นทุนการผลิตรวมก่อนลดต้นทุนผันแปรส่วนที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนรวม $= [(2) \div (1)] \times 100$	5.1661	4.7625	6.4931	6.1813

การที่ต้นทุนการผลิตผันแปรลดลงจะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตรวมลดลงด้วยตั้งนั้น จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่า การที่ต้นทุนการผลิตผันแปรของผู้ผลิตแต่ละรายลดลงในหัวขอร้อยละ 10 ของต้นทุนผันแปร จะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตรวมของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 ลดลงในหัวขอร้อยละ 5.1661 4.7625 6.4931 และ 6.1813 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบหัวขอร้อยละของต้นทุนการผลิตรวมที่ลดลงกับหัวขอการลดลงของปริมาณลูกถังในตารางที่ 4.5 และจะเห็นได้ว่าเป็นหัวขอเทียบกัน ซึ่งพอๆ กันได้ว่า ถ้าปริมาณผลผลิตลูกถังลดลงในหัวขอเทียบกับหัวขอการลดลงของต้นทุนการผลิตรวมแล้ว ต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1,000 ตัว หรือต่อ 1 ตัว จะไม่ลดลง และต้นทุนการผลิตต่อลูกถัง 1 ตัว จะลดลงถ้าปริมาณผลผลิตลูกถังลดลงในหัวขอที่น้อยกว่า

อัตราการลดลงของต้นทุนรวม

4. เพิ่มต้นทุนการผลิตผันแปร ผู้ผลิตอาจจะเพิ่มต้นทุนการผลิตผันแปรได้โดย การใช้อุปกรณ์เป็นอาหารเสียงอุอกถุงช่วยอ่อนให้มากขึ้นและใช้อาหารสำเร็จรูปให้น้อยลง ผลกระทบกระทำคงกล่าวว่าจะทำให้ปริมาณผลผลิตอุอกถุงที่ได้สูงขึ้น การที่ต้นทุนการผลิตผันแปรเพิ่มขึ้นจะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตรวมสูงขึ้นด้วย จากการคำนวณในตารางที่ 4.5 และ 4.7 จะเห็นได้ว่า ถ้าต้นทุนการผลิตผันแปรลดลงร้อยละ 10 ของต้นทุนการผลิตผันแปรเต็ม จะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตรวมของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 ลดลง 5.1661 4.7625 6.4931 และ 6.1813 ตามลำดับ และคงว่าถ้าต้นทุนการผลิตผันแปรเพิ่มขึ้nr้อยละ 10 ก็จะมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตรวมเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกัน สรุปได้ว่าถ้าต้นทุนการผลิตผันแปรของผู้ผลิตรายที่ 1 - 4 เพิ่มขึ้nr้อยละ 10 ต้นทุนการผลิตต่ออุอกถุง 1,000 ตัว หรือ 1 ตัว จะลดลงถ้าปริมาณผลผลิตอุอกถุงที่ได้เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 5.1661 4.7625 6.4931 และ 6.1813 ตามลำดับ

จากการคำนวณในตารางที่ 4.3 - 4.7 พوจะสรุปได้ว่า ต้นทุนการผลิตอุอกถุงก้ามกรรมต่ออุอกถุง 1 ตัว จะลดลงได้เนื่องจากกรณีหนึ่งกรณีใดดังนี้

1. ต้นทุนการผลิตรวมลดลง และปริมาณอุอกถุงที่ผลิตได้อาจจะเพิ่มขึ้น หรือไม่เปลี่ยนแปลงหรือลดลงในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการลดลงของต้นทุนการผลิตรวม

2. ต้นทุนการผลิตรวมเพิ่มขึ้น และปริมาณอุอกถุงที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตรวม

3. ต้นทุนการผลิตผันแปรลดลง และปริมาณอุอกถุงที่ผลิตได้อาจจะเพิ่มขึ้น หรือไม่เปลี่ยนแปลงหรือลดลงในอัตราที่น้อยกว่าอัตราการลดลงของปริมาณอุอกถุงที่ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ออุอกถุง 1 ตัวไม่เปลี่ยนแปลง

4. ต้นทุนการผลิตผันแปรเพิ่มขึ้น และปริมาณอุอกถุงที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นมากกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณอุอกถุงที่ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ออุอกถุง 1 ตัวไม่เปลี่ยนแปลง